

ARBEJDSPAPIR

Temaer: Arbejde med en dansk international sportsstrategi

Udgangspunktet for Transparency International er, at sondringen mellem sport og politik er kunstig. Professionel sport er professionel politik. International sport er international politik.

Det sagt, betyder det ikke at vi mener at man isoleret skal bruge en international sportsstrategi til at forfølge kortsigtede politiske mål. Men det skal indgå i overvejelserne hver gang.

For det involverer politiske myndigheder i kandidatlande til store sportsevents; ligesom den konkrete afvikling af store sportsevents ofte ikke kan gennemføres uden politisk velvilje, ikke alene med etablering af nye idrætsanlæg, men også større logistikudfordringer, sikkerhed m.m.

Transparency Internationals opgave er at forebygge og bekæmpe korrupsion i verden. Missionen er en verden fri for korrupsion. Det er også vores udgangspunkt i dette tema oplæg.

Korrupsion defineres som 'misbrug af betroet magt til egen vinding'.

I forhold til store sportsbegivenheder er der særligt følgende risikoområder.

1. Tildelingsprocessen.	Målgruppe: Det internationale idrætsforbund
2. Lokale ubudsforretninger:	Målgruppe: De nationale/lokale myndigheder
3. Eventen som brug for arena for bestikkelse:	Målgruppe: Sponsorere

Hvis man tager VM Qatar som eksempel, så starter hele problemet med at selve tildelingen sker ved en proces, der er præget af korrupsion. Der er ingen – fodboldfaglige argumenter – for at Qatar skulle vinde den slutrunde. Og det efterfølgende forløb med menneskerettigheder i forbindelse med stadion byggerierne er blot eksempler på, hvor galt det kan gå, når en event styres af de forkerte incitament og et usagligt beslutningsgrundlag.

VM i Qatar er på mange måder i en liga for sig. Men det vil være naivt at tro, at det ikke indgår i mange andre store events, fordi der er så mange penge på spil, og fordi en række værtslande har tradition herfor.

En strategi bør tage udgangspunkt i en drøftelse af forskellige reaktionsmuligheder, alt efter hvordan det enkelte event vurderes på de mål, som opstilles i en dansk international sportsstrategi, med boycott som det ultimative redskab.

Langt mere operationelt bør man overveje forskellige andre tiltag, målrettet de forskellige risici og målgrupper.

Konkrete forslag til fokusområder (ikke udtømmende liste)

1. Hvor transparent har udpegningsprocessen været. Danske idrætsforbund bør i de internationale specialforbund og den olympiske komite arbejde for transparente processer, åbenhed om due diligence, at der er et etisk system, der tager stilling til klager, whistleblower henvendelser m.m.
2. I organisationen omkring den enkelte event, bør der i et samarbejde mellem værtslandets myndigheder, organisationskomite, specialforbind m.m. være en kommunikationspolitik om, hvordan man følger op på de krav, der stilles i forbindelse med tildelingen. Herunder også de svære sager, har der været anmeldelser om korruption.
3. Der bør arbejdes for at der stilles krav om at der i organiseringen er særlig opmærksomhed på tildeling af og åbenhed om underliggende kontrakter i organiseringen.
4. Der bør være et særligt fokus på sponsorerne. Sponsorerne bruger sponsoratet som en del af deres generelle markedsføring. Men sponsorer kaster også VIP billetter af sig m.m. Det bør der være en særlig fokus på, hvordan de anvendes og tildeles. En særlig streng billetpolitik.
5. Som en særlig pendant bør der med de danske idrætsudøveres sponsorer være krav om, hvordan deres VIP billetter administreres på en transparent måde.

5/10-21